

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HÁLAADÓ ZSOLTÁR

A New York-i magyar Baptista Gyülekezet 2016. Nov. 12-13-án ünnepelte fennállásának 110. éves évfordulóját. A jubileumi ünnepség meghívott igehirdetője Pardi Félix testvér volt, aki a 90-es években tagja volt a gyülekezetnek, jelenleg pedig a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke. Ünnepi igehirdetéseinek hangfelvétele megtalálható a New York-i gyülekezet honlapján (www.hungarianbaptistchurchnyc.org), itt pedig a vasárnap délelőtti szolgálat szerkesztett változata olvasható.

A 100. zsoltár az egyedüli zsoltár, ami azt a címet hordozza: hálaadó zsoltár. De nem azt jelenti ez, hogy a többi zsoltárban nincs hálaadás! Sok zsoltárban

olvasunk buzdítást, bátorítást a hálaadásra. Ilyen a 107, 118. zsoltár például. A 118. zsoltárban többször olvassuk azt, hogy adjatok hálát, mint másutt. Mégis csak a 100. Zsoltárnál olvassuk, hogy hálaadó zsoltár. Több éneket is ihlettek már ezek a sorok. Nézzük meg együtt, mire tanít ez a zsoltár:

HOGYAN ADJUNK HÁLÁT?

Néha, amikor valaki valami jót tesz velünk, akkor megkérdezzük magunktól: „vajon mit tehetnék ezért az emberért, hogy hálámat kifejezzem?” Egy jogos kérdés ez, amit nem mindig könnyű megválaszolni. De ha sokszor nehéz megtalálni a módját, hogy hálánkat kifejezzük az embereknek, mennyivel inkább nehezebb megtalálni a módját annak, hogy Istennek fejezzük ki hálánkat. Hogy mutatjuk meg hálánkat Istennek? Talán úgy, hogy adunk neki valamit? Mit adhatnánk mi neki?

E zsoltár az 1-2 és a 4. versben 4 módszert ajánl a hálaadásra:

1. Vigan énekelj az Úrnak!

A zsoltáros itt Isten népe felé szól, akik Isten házában összegyűltek. Mi azért is jövőnk imaházba, hogy vígan énekeljünk? Lehet örülni éneklés közben? Hogyne? Az első két versben háromszor fejezi ki az örömet a zsoltáros: vígan, örvendzéssel, vigassággal. Lehet, azért nem tudunk vígan énekelni, mert nem vagyunk elég hálásak azért, amit tett. Szomorú, mikor egy gyülekezetben éneklés közben úgy érzi magát az ember, mintha temetésen lenne. Sok hívő az Úr Jézus sírjánál maradt, és gyászolja őt még mindig, mikor ő már rég feltámadt! És azért is kellene vígan énekelni, mert Ő feltámadt, nem maradt a sírban! **A mi Istenünk egy boldog Isten, és azt akarja, hogy mi is boldogan adjunk hálát neki.** Lehet és szükséges hálánkat víg énekléssel kifejezni!

2. Szolgáljatok az Úrnak örvendzéssel!

Amikor szolgálunk Istennek, nem kényszerből szolgálunk, mert az nem is szolgálat, hanem önként, szabadon, és örömmel. Hálánkat kifejezhetjük úgy is, hogy szolgálunk neki! A hálaadás szolgálatból áll.

3. Menjetek eléje vigassággal!

Eléje kell menni. Lépéseket kell tenni Isten felé. *Közeledjete Istenhez, és közeledni fog hozzátok!* A hálaadás egy tudatos tevékenység, amire nem csak készül az ember, hanem véghez is viszi. Eléje megy Istennek, köszönti, és hálát ad neki.

4. Közösségben.

Itt egy meghívó áll arra, hogy adjunk hálát Istennek, és ebben is találunk három kijelentést: *menjetek be kapuin, adjatok hálát, áldjátok az Ő nevét!* Itt újra Isten összegyűlt népéről van szó, akik a templomba összegyűltek, hogy közösségben legyenek. Nem csak azt mondja, hogy jó és szép dolog imaházba járni, habár az is igaz, hanem azt is, hogy van egy külön feladata Isten népének: együtt hálát adni Isten házában, és nem csak személyesen, egyedül! Ez azt

folytatás a 3. oldalon

ADJ ÚJ ERŐT URUNK

*vedd le arcunkról
ezt a sápadt szomorúságot
Urunk
így kiáltunk nagy szóval Feléd
mosd le arcunkról
a hétköznapi porát*

*szemünkről is töröld le
ő Urunk
közösségünk hályogát
szemünkről is töröld le
hogy láthassunk csodát:*

*gyötrött arcod
tündöklő mosolyát
amint értünk izzó szemed
ránk emeled*

*s egyszerre értünk
látunk újabb csodát:
arcunk megfényesül
szemünk is lángra lobban
szánk dicsőségeddel telik
s szüntelen hálaszóval*

Herjeczki Géza (1972)

A TARTALOMBÓL

*English section - pages 8-9. All in:
Experiencing Firm Faithfulness*

Alkalmi írások az év elején

Imaheti textuáriumok

*Gyülekezeti hírek: 110 éves a
New York-i gyülekezet, Torontó,
Cleveland*

Szökepusztai Konferencia - 2016

Akik meglátják az Istent

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Örömteljes, boldog új esztendőt kívánok kedves olvasóinknak, s az itt következő, régi versemmel azt is, hogy az Úrra figyelve, jó reménységgel járják végig ezt az esztendőt!

VEZET

*előre nézz
a cél ott tündököl
az út nehéz
de járható
mögöttünk már
a Golgota
s velünk van Ő
az Úr s Király
és elvezet oda
hol vár reánk az üdv
s a korona*

Herjeczki Géza (1980)

Az év első számában három gyülekezet néhány neves napjáról-ünneperől is olvashatunk. A legutóbbi, *clevelandi ifjúsági találkozón* elhangzott egyik angol szolgálatot – a magyar nyelvűt majd a következő számban közöljük. A *New York-i gyülekezetünk 110 éves jubileumáról* két írást is olvashatunk – egy prédikációt és egy beszámolót. Ígéretet kaptam egy további, történelmüket is bemutató írásra is. *Torontói* testvéreink pedig már az új imaházban fogadtak például egy óhazából érkező kórust. Fáradtságos munkával, de ütemesen halad a munka, s ez esztendő során, az Úr kegyelméből a megnyitásra is sor kerülhet majd.

Most még csak általános meghívót olvashatunk a nyári nagy találkozóról, a MABAVIT 4-ről, de hamarosan részletes tájékoztatót is kapunk szervező testvére-

inktől. Az időpontot azonban már rögzíthetjük, sőt, repülőjegyet is keresgélhetünk az interneten. Mivel a kiadás is jelentős lesz, hasznos lenne máris rendszeresen félre tenni rá. MABAVIT IV:

Debrecen, 2017. augusztus 4-6

Január az *imahetek hónapja*. Mindkét nagy imahét textuáriumát közöljük - gyülekezeteinkben mind a kettőt használjuk. Itt az aliensz, az 5. oldalon pedig az ökumenikus imahét programját találhatjuk. Az Úr meghall imát, jóvolta ez, nem érdem. (szerk)

Aliansz Imahét**2017. január 8–15.**

vasárnap – **Egyedül Krisztus által:**
Az egyetlen út - János 14,6; Zsidók 1,1–3

hétfő – **Egyedül a Szentírás által:** az Alap, amire építünk - Lukács 24,45-48; 2Timóteus 3,16

kedd – **Egyedül kegyelemből:** az egyetlen esélyünk - Róma 3,21–24; 1Korinthus 15,10

szerda – **Egyedül hit által:** Isten hívására válaszolva - Róma 3,27–28; Lukács 5,1–11

csütörtök – **Egyedül hit által:** Isten hívása az egész világ felé - János 7,37–39a; ApCsel 17,22-24

péntek – **Egyedül kegyelemből:** Isten hozzáállása a világhoz - Máté 11,25-30; 2Mózes 34,6

szombat – **Egyedül a Szentírás által:** Isten hangja a világban - Lukács 8,4-8; Máté 4,1–11

vasárnap – **Egyedül Krisztus által:** A világnak egyedül Krisztusban van reménye - Kol 1,27-28; Ézsaiás 42,1-12

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

HÁLAADÓ ZSOLTÁR

folytatás az 1. oldalról

jelenti, hogy mi itt **egymást hálaadásra kell buzdítsuk és bátorítsuk. Ezért is vagyunk együtt**, hogy aki ezt elfelejti, vagy már rég tette, jusson eszébe, és hangolódjon rá!

El lehet képzelni, hogy ezt a zsoltárt a zsidók arra is használták, hogy felolvassák egymásnak, hogy buzdítsák egymást arra, hogy menjenek fel a templomba hálát adni.

MIÉRT ADJUNK HÁLÁT ISTENNEK? (3,5. v.)

Hálát adni úgy lehet Istennek, ha először megismertük őt. Nem egy ismeretlen Istent imádunk és tisztelünk, hanem egy olyat, aki kijelentette magát nekünk! És mit jelentett ki nekünk? Mit kell tudni róla? Tudni kell Istenről, hogy mit tett értünk, és azt is, hogy kicsoda ő valójában.

A. Adjunk hálát azért, amit tett Isten: munkáiért!

1. Megteremtett minket.

„**Ő alkotott minket, és nem magunk!**” Mi történik az emberrel, ha nem ismeri Istent, mint teremtőt? Akkor az emberiség azt képzei, hogy saját magát hozza létre, ahogy az evolúció tartja. Az evolúció azért olyan népszerű sokaknak, mert akkor nincsen szükség Istenre. És **ha nincs szükség Istenre, mint teremtetőre, akkor hálaadásra sincs szükség.** Miért is adjunk akkor hálát, ha úgy gondoljuk, hogy magunktól kerültünk ide. Olyankor az ember csak magának fog hálálkodni.

Ő alkotott minket. Ha ez igaz, és igazán elhiszük, akkor ez azt jelenti, hogy mi mind Isten tulajdona vagyunk, és ő azt tehet velünk, ami neki jönnek tetszik!

Adott nekünk jólétet, bőséget? Ha igen, azért adta, mert Ő így látta jónak. Hálaság kell legyünk Neki azért, hogy ilyen bőkezű velünk szemben!

Adott betegséget, nyomorúságot, nehéz próbákat? Ha igen, akkor ezért kell neki hálát adni, tudván, hogy ő bölcs és kegyelmes még akkor is, ha megenged ilyen nehéz időköt életünkben. Pál azt mondta: „**én megtanultam, hogy azokban, a melyekben vagyok, megelégedett legyek. Tudok megaláztatni is, tudok bővölködni is; mindenben és mindeneben ismerős vagyok a jóllakással is, az éhezéssel is, a bővölködéssel is, a szűkölködéssel is.**” Pál a börtönben volt, mikor ezt írta, de ez az egész levél csordultig van hálaadással.

2. Megváltott minket.

Istent nem csak úgy kell ismerni, mint teremtőt, hanem **sokkal fontosabb őt úgy megismerni, mint megváltót.** Ezért mondja itt a zsoltáros, hogy „**az ő népe és az ő legelőinek juhái vagyunk.**” Nehéz úgy olvasni ezt, hogy ne jusson eszünkbe Dávid 23. zsoltárából: **az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm, füves legelőkön tereget engem!** Eszünkbe jut azonnal, amit az Úr Jézus is mondott magáról: **én vagyok a jó pásztor! A jó pásztor életét adja a juhaiért! Én ismerem az enyéimet és az enyéim ismernek engem!**

„Az Ő népe” – **az övéi vagyunk!** Fügetlenül, hogy mi történik velünk, mi az övéi vagyunk! Problémák, gondok bizonyosan jönnek fognak. De még akkor is az övéi vagyunk. Ha jön a betegség, akkor is az övéi vagyunk. Ha elveszítjük munkahelyünket, akkor is az övéi vagyunk. Még ha a halál is beköszönt a családjunkba, akkor is az övéi vagyunk, és mindörökké az övéi maradunk, mert ő mondta: **nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.** Az Úr Jézus is ezt mondta: **veletek vagyok a világ végezetéig.**

B. Adjunk hálát azért, aki Ő valójában; jelleméért!

1. Isten jóságos.

A pogányok bálvány istenei nem voltak jók. Önzöek és kegyetlenek voltak. Sohasem tudták, hogy mikor fordul ez az isten ellenük, hogy kárt okozzon nekik. Nem így a mi Istenünk! A Biblia Istene mindig jó volt és jó is marad. Amikor megteremtette az eget és a földet és mindent, úgy olvassuk, hogy **látá Isten, hogy minden jó!** Amikor adta a törvényt, az is jó volt, **mert a törvény szent, igaz és jó.** Az evangélium is nem egyéb, mint a jó hír, a legjobb hír. Nem hiába kiált fel Dávid máshol: **„Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, a ki ő benne bíz.”** Ha Istenünk ilyen jóságos, legyünk mi is jóságosak egymás iránt!

2. Isten kegyelmes.

És ez a kegyelem örökkévaló. Semmi talán nem ad nagyobb örömet, megelégedést Isten népének, mint ez, hogy Isten kegyelmes és megbocsátja bűneinket. Fiában, az Úr Jézus Krisztusban, ami-re nagyon nagy szükségünk van. Akik

nem ismerik őt, azoknak is nagy szükségük van bűnbocsánatra, és boldog az az ember, akinek bűne megbocsátott, vétke elfedeztetett, mert örök életet nyert Jézus Krisztusban. Ha Isten ilyen kegyelmes, legyünk hálaság érte, és legyünk mi is azok! Emlékezzél rá, hogy

Lelkipásztoraink: dr. Gergely István, Pardi Félix és Kulcsár Sándor

mennyi bűnt elengedett neked az Isten, és engedjük el a sérelmeket, legyünk mi is kegyelmesek egymáshoz, erre hív minket az Ige.

3. Isten hűséges.

Mi egy változó világban élünk. Isten viszont változatlanul hűséges. Soha nem hagyott cserben bennünket. Adjunk hálát neki ezért. És ha Ő hűséges, legyünk mi is hűségesek! Olyan időköt élünk, amikor a hűtlenség mindenfelé burjánzik, főleg a házasság területén, Isten iránti hűtlenség, gyülekezet iránti hűtlenség. De mi ne legyünk ilyenek! Legyünk mi is hűségesek azokhoz, akiket Isten nekünk adott, házastársunkhoz, gyülekezetünkhöz. Ha megízlelted Isten jóságát a múltban, tudd meg, hogy Isten jó marad mindvégig.

Ha az ő kegyelmét érezted, tudd meg, hogy **Isten kegyelmes volt 110 évig ennek a gyülekezetnek, és a következő nemzedék iránt is hűségét fogja megmutatni.**

Talán a múltban, vagy a jelenben, nehézségbe vezetett téged Isten? Tanuljuk meg, hogy csak nagyon kevés hívő ember került el ebben a világban a nehézségeket. De mindazok a testvérek, akik már átmertek nehéz időköt, bizonyosságot tudnak tenni arról, hogy Isten biztonságban tartotta őket, mert Ő hűséges és kegyelmes Isten.

Az Úr adjon nekünk kegyelmet emlékezni az elmúlt 110 évre, de ne csak a 110 évre, hanem Isten kegyelmére, jóságára, irgalmára, ami megmarad örökké. Az Úr segítsen minket ebben! Ámen

Pardi Félix

NE A RÉGI DOLGOKAT EM- LEGESSÉTEK! Ézs 43,16-21

Ezzel az isteni felhívással foglalkoztunk az idei december első bibliaórán Kelownán. Nem feledhetem ezt az üzenetet! Ilyenkor, a régi és az új év határához közel, mindannyiunknál különösen időszerű!

Könnyű nekünk a régi dolgokat emlegetnünk, hisz azok sokkal inkább ismertek előttünk, mint a jövő! Emberi természetünk sarkall a hátra nézésre. Olykor jól esik egy kicsit nosztalgiazni is! Mennyivel különb volt a lelki élet ezelőtt néhány évtizeddel! Nincs párja az akkori buzgóságnak, ébredésnek, ének-zenekaroknak, imádkozásoknak, összetartásnak, vasárnapi iskolának - halljuk, mondhatjuk többször is. Anynyira megkedveltük és megszoktuk azokat. Meg aztán nem szeretjük az új dolgokat, a változásokat. Bizonytalanságot és feszültséget keltenek bennünk! Mérlegelésre, önvizsgálatra, tanulásra, de különösképpen Istenbe kapaszkodásra kényszeríthetnek. Hitben kell megtennünk minden újabb lépést!

A régi dolgokra gondolva eszünkbe juthatnak saját bűneink, kudarcaink, mulasztásaink és értékes eredményeink, megvalósításaink, sikereink. Az emlékezés meg is szépítheti a múltat. A régi dolgokat felidézve élénk kerülhetnek embertársaink akadályozó, bántó, károsító megnyilvánulásai irántunk, vagy pedig a környezetünkötől kapott biztatás, gondoskodás, szeretet is. Gyarlóságunk miatt a negatív élmények erősebben és tovább élnek bennünk!

Mások szerint csak az számít említésre méltónak az elsuhant évekből, amit az Örökkévaló Isten tett értünk, velünk, általunk. Minden kijelentése, cselekedete, végzése tökéletes! Szabad nekünk nem emlegetni az Ő rég megtapasztalt kegyelmét, irgalmát, szabadítását?! Miről van szó a címnek választott felhívásban?

Arról, hogy ne gondoljunk szinte kizárólagosan, túl sokat a régi dolgokra! Ne az emlékeken tűnődjünk csüggedten! Ne lakjunk a múltban! Ne figyeljünk csak a régi dolgokra! Ne kapaszkodjunk csak a múltbeli eseményekbe, megtapasztalásokba! Még akkor sem, ha azokat Isten javunkra, megmentésünkre adta, olykor egy időre! Ekkor és itt az örökkévaló Isten megváltói, szabadítói munkájának régebbi megnyilvánulásairól van szó, nevezetesen az egyiptomi kivonulásról. 3Móz 26,10; Jer 16,14-15; 23,5-8.

Ezzel szemben kénytelenek vagyunk elismerni, hogy a Bibliánk tele van régi eseményekkel! Ismételten hivatkozik a világ teremtésére, különböző emberek istenélményére, az egyiptomi csapásokra, a pusztai vándorlásra, az ígéret

földjének birtokba vételére, a sok-sok áldásra, elhajlásra, fegyelmezésre, Istenhez kiáltásra, fordulásra, újabb szabadulásokra... Miért? Hitre juttatnak, azt erősítik, az Örökkévalót ismertetik. Tanítanak bennünket és egyben felkészítenek a még nagyobb kegyelmi megnyilvánulások várására, elfogadására. Az Úr Jézus Krisztus személyének és munkásságának helyes és méltó értékelését teszik lehetővé. Figyelembe vehetjük, összehasonlíthatjuk az ószövetségnek és az újszövetségnek Izraelre és a világ népeire gyakorolt hatását. Bár a régi csodák még mindig ámulatban és izgalomban tarthatnak, nem hozták el a teljes áldást, nyugalmat és szabadságot sem a zsidóknak, sem a nemzeteknek. Szüksége van mindenkinek a Messiásra, az újjászületésre, a Szentlélek bennünk lakozására, az újszövetségi Gyülekezetre, az egyetemes papság gyakorlására. Ezt az Újszövetség hozta el!

Valóban az Örökkévaló Isten valami egészen újat kezdett! Nézzetek, ez fokozatosan bontakozik ki, akár egy sarjadó növény: Mt 13,31-32. Az élet-pusztában egy utat készített. Ez az út a fogságból hazájukba, az ígéret földjére vezette, vitte őket. Minket pedig a mennyei, az örök haza fele irányít! A kietlen sivatagban folyókat fakasztott. Megítát embert és vadállatot, megmenti őket a kiszáradástól, kiemeli őket az aléltásból, lankadásból. Ebből a vízből még a vadállatoknak is jut bőségesen, mennyivel inkább a nemzeteknek! Jer 29,11. Mindezt az Örökkévaló páratlan hatalma, irgalma, kegyelme, szentsége, szeretete cselekszi!

Álljunk össze a jelentős változásokra! Isten összehasonlíthatatlan hatásosabbat, jobbat, többet ígért a jövőre nézve! Igen sok közülük már beteljesedett! Viszont várjuk Izrael megtérését a Názáreti Jézushoz, a testünk és a világ-mindenség megváltását is. Ézs 65,17; Jer 31,31-34; Ez 11,16-20; 36,23-32; Mt 26,26-29; Jn 13,34-35; Róm 6,3-14; 8,18-25; 2Kor 3,2-6; Kol 3,10-17; Zsid 9,11-15; Jel 21,1-5.

Addig pedig a lelki Izrael a megváltását tanúsító életmódjával, nyilvános bizonyosságtételével, énekléssel hirdesse az Örökkévaló dicséretét! Ez az új életünk és évünk célja, értelme; erre teremtettünk, választottunk ki! Ez az alapfoglalkozás illik hozzánk! Ézs 66,22.

Istenünket nem lehet a múltba rekeszteni! Ő nem vonult vissza! Tegnap, ma és örökké ugyanaz! Naponta megújul kegyelme! Szabadítását is annyiszor tapasztalhatjuk meg, ahányszor arra szükségünk lesz! Ő hű ígéreteihez, megváltottaihoz és Önmagához időtlenül!

Vass Gergely, Kelowna

ÚJÉVI BÁTORÍTÁS:

Milyen jó, hogy az év karácsonnyal végződik! Főleg ha szem előtt tartjuk, hogy karácsonykor Istentől *egész évre szóló ajándékot* kaptunk. Mert karácsony után jön az Újév, azután pedig következik az új év - a szinte mérhetetlenül hosszú út, amely szürkén és talán ijesztően húzódik előttünk a végtelenbe. Hogyan fogjuk tudni végigjárni ezt az utat? Ha ilyen gondolatok foglalkoztatnak ó- és új év határán, hallgassuk meg, mit üzen nekünk Isten Ézsaiás próféta szavain keresztül:

"Miért mondog, Jákób, és szólsz ekként, Izrael: „Elrejtetted az én utam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?” Hát nem tudod-e, és nem hallottad-e, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad és nem lankad el, végére mehetetlen bölcsessége! Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlén erejét meg-sokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is. De akik az Urban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” Ézs 40:27-31

A fenti idézettel kapcsolatban igen figyelemreméltó a szimmetrikus elrendezés. A szimmetria közepére azt a szócskát kell tennünk, hogy **DE**. Ez a *fordulópont*, a tengely, amelyen megfordul minden.

A NEM FÁRAD és
B NEM LANKAD EL,
C végére mehetetlen bölcsessége!
D Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlén erejét meg-sokasítja.
E Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is.
F **DE**
G akik az Urban
E bíznak,
D erejük megújul
C szárnyra kelnek mint a sasok,
B futnak és NEM LANKADNAK MEG
A járnak és NEM FÁRADNAK EL.

Milyen érdekes ez a „DE” szócska! Mi emberek, nagyon szeretünk élni vele, például ilyen formában: Igen, DE... Hiszek, DE... Tudom, DE... Én tennék valamit, DE... stb. Milyen más hatása van ennek a de szónak Isten szóhasználatában! Ami az *embernél mindent* elront, az *Istennél mindent* megjavít.

Közvetlenül a DE szó előtt és után a két *maximum* áll: először az emberek között a *legkülönbek*. Reménykedő többszámban. Isten elismeri, hogy vannak, akikről azt lehet mondani, hogy a „legkülönbek” közé tartoznak (F). Viszont a legjobb, amit el tudnak érni az az, hogy *elfáradnak, meglankadnak, sőt megtántorodnak*. Ha pedig a legkülönbek így járnak, mi lesz a többivel?

A **DE** szó másik oldalán „maximumként” viszont az Úr áll (F)! Egyesszámban - az EGYETLEN, a PARATLAN, akihez fogható nincsen senki más! És a mi Urunk megengedi, sőt lehetővé teszi, hogy az ember, akár a „legkülönbek” közé tartozik, akár nem, *bízzon* Őbenne, még akkor is, ha esetleg nem tartozik a legkülönbek nemes táborába! „Akik az Úrban **bíznak**. (E)” Itt is *többszám*mal találkozunk - tehát mindenki bízhat, mint ahogy mindenki elfárad és ellankad.

Figyeljük meg azt is, hogy - szemben azzal a sok nyomorúsággal, amit az ige három szóval érzékeltet (elfáradnak, meglankadnak, megtántorodnak) [E] - itt csak azt az egy igét találjuk, tömören és velősen - hogy *bíznak*. Egyetlen megoldás, amely *mindenkinek* megadatott! „Akik az Úrban **bíznak**” - egyszerűen, de hathatósan, szinte magától értetődően, mindenféle teketória, felhajtás, sőt feltűnés nélkül. És az eredmény? - **Erejük megújul (D)**! De hogyan? Vajon csak úgy *magától*? Ez a két szó nem nevezi meg azt, aki megújítja az erőt - szinte tényleg mintha magától újulna meg. A kiváltó erő láthatatlan. De a párhuzamos kifejezésből - az ÚR által kimondott DE szócska ellenkező oldalán (**D - D**) - ott olvassuk a titkot: az Úr az, aki **erőt ad**, aki az **erőtlen erejét** - minden egyes *bízni hajlandó erőtlen ember erejét* - **megsokasítja (D)**. És ez a *megsokasítás* megfelel és eleget tesz annak a reménytelen, szárnyaszegett *trió*nak, hogy a *megfáradottak megtántorodnak*, az *erőtlenek meglankadnak* és az *ifjak elfáradnak*, annyira, hogy már csak az isteni DE segíthet.

Az isteni DE alapjáról kiindulva azután az emberi halandó, - a *meglankadt*, a *megtántorodott* -, aki a szó szoros értelmében *földhöz ragadt*, bizony még ifjú korában is, és szó sincs arról, hogy szárnyra tudna kelni, a földi lény, aki a saját két lábán soha nem tudna végére járni Isten végére mehetetlen bölcsességének (C), a magasba emelkedhet, mint a sasok (C), hogy kezdje felérni ésszel Isten bölcsességét. Ahogy Pál apostol írja: „Bennünk pedig a Krisztus értelme van.” Ő *lett* - és *lesz* - nekünk bölcsességül, ha megengedjük, hogy hatalmas DE szavával jóra változtassa életünk irányát. Így tudunk majd *futni* (B), ha kell (mert mert mindig kell), és mi sem fogunk *ellankadni* (B), és tudunk majd *járni* (A) (mert azt szinte állandóan kell), és nem fogunk elfáradni (A). Az isteni DE az, ami az *elfáradottság holtpontjáról* ide tud bennünket fölemelni. Legyen tehát erre az isteni DE szóra a *mi* ellenvetés és kifogás nélküli válaszuk az, hogy **az Úrban bíznak!** Ez a mi feladatunk, lehetőségünk - és hatalmas kiváltságunk!

Williams Alexanderné

IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT 2017

Megbékélés – Krisztus szeretete
szorongat minket - 2Kor 5,14-20

1. nap: Egy meghalt mindenkiért (2Kor 5,14)

Ezs 53,4-12 Feláldozta magát jóvátételül.

Zsolt 118,14-29 Az Úr nem adott át a halálnak.

1Jn 2,1-2 Krisztus engesztelő áldozat az egész világ bűnéért.

Jn 15,13-17 Életét adja barátaiért.

2. nap: Többé ne önmaguknak élünk (2Kor 5,15)

Mik 6,6-8 Az Úr megmondta neked, hogy mi a jó.

Zsolt 25,1-5 Szabadító Istenem, utadat ismertesd meg velem!

1Jn 4,19-21 Mi azért szeretünk, mert Isten előbb szeretett minket.

Mt 16,24-26 Aki elveszti az életét értem, megtalálja azt.

3. nap: Senkit nem ismerünk test szerint (2Kor 5,16)

1Sám 16,1. 6-7 Az Úr azt nézi, ami a szívben van.

Zsolt 19,7-13 Az Úr parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet.

ApCsel 9,1-19 Saulból Pál lesz. / Mt 5,1-12 Kik a boldogok?

4. nap: A régi elmúlt (2Kor 5,17)

1Móz 19,15-26 Ne nézz hátra! / Zsolt 77,5-15 Isten nem felejtette kegyelmét.

Fil 3,7-14 Ami mögöttem van, azt elfelejtve.

Lk 9,57-62 Tedd a kezed az eke szarvára!

5. nap: Új jött létre (2Kor 5,17)

Ezék 36,25-27 Új szívet adok nektek. / Zsolt 126 Megtelve örvendezéssel.

Kol 3,9-17 Krisztusban megújulva. / Jn 3,1-8 Lélek által újjászületve.

6. nap: Isten megbékéltetett minket önmagával (2Kor 5,18)

1Móz 17,1-8 Az Úr megújítja szövetségét Ábrahámmal.

Zsolt 98 Látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását.

Róm 5,6-11 Megbékéltettünk Istennel Fia halála által.

Lk 2,8-14 Nagy örömet hirdetek nektek!

7. nap: A békéltetés szolgálata (2Kor 5,18-19)

1Móz 50,15-21 József megbékél testvéreivel.

Zsolt 72 Isten uralma igazságot és békét hoz.

1Jn 3,16b-21 Az igazi testvéri szeretet.

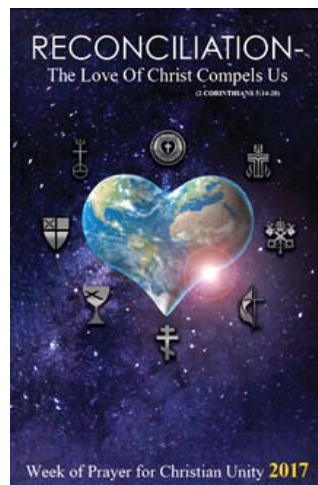
Jn 17,20-26 Jézus könyörög, hogy mindnyájan egyek legyünk.

8. nap: Béküljetek meg Istennel! (2Kor 5,20)

Mik 4,1-5 Az utolsó napokban az Úr igazságot szolgáltat.

Zsolt 87 Dicső dolgokat beszélnek az Úrról.

Jel 21,1-5a Új ég és új föld. /Jn 20,11-18 A feltámadottal való találkozás szolgálata vezet.

About the artwork:

The image this year reminds the viewer of the universe that is seeking to join together in the unity of Christ's love and is being compelled by Christ to be reconciled. The background represents the universe in its vastness while at the center is the planet Earth as it is encircled by the Love of Christ. The burst of light represents Christ's love as it compels the Churches to seek reconciliation with one another in Christ. The denominational logos which surround the Earth serve as simple reminders of the various dialogues between those followers of Christ today who are compelled to seek reconciliation and unity in Christ.

110 ÉVES A NEW YORK-I MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET

2016. november 12-13-án ünnepeltük gyülekezetünk 110 éves jubileumát. Erre az alkalomra meghívott vendégünk *Pardi Félix* lelkipásztor volt, a *Romániai Magyar Baptista Szövetség* elnöke, valamint a *Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet* lelkipásztora, akit elkísért kedves családja is.

Az ünnepség már szombat este elkezdődött, amikor néhány bevezető éneklés után nagytiszteletű *Drótos Árpád*, *Pardi Matild* és *Halász Rebeka* szolgált, majd *Veres Sándor* Clevelandből köszöntötte a gyülekezetet. Pardi testvér a Róma 8:28 alapján hirdette Isten ígését számunkra, rávilágítva erre az egy igeverse, amelyben megtalálhatjuk a legnagyobb vigasztalást, gazdag ígéretet és lelki igazságot. A téma: *Minden javunkra van*. De először megnéztük, hogy kik a hívő emberek? Akik Isten szeretik, és az Ő parancsolatait megtartják. Ez az, ami elválaszt minket az összes többi embertől, és az ígéret is csak az ilyeneknek szól: Minden a javukra van. Ezt néha nehéz megérteni, különösen ha betegség, nyomorúság ér. De a jó Isten tudja, hogy a túl sok öröm megmérgezne, a túl sok nyomorúság megölne. Tovább

menve megláthattuk az is, hogy mi a jó. Amikor a kegyelemben, hitben növekszünk - és a próbák, nehézségek által ez történik. Minden a javukra van - el kell higgyük. Fogadjuk el már most a jövőre nézve is, hogy minden a javunkra szolgál, még a legrosszabb dolgok is. A szombat esti összejövetel szeretet vendégséggel zárult.

Vasárnap reggel folytattuk ünneplésünket. Az imaórán *Argyelán Miklós*, *Forgács Péter* és *Kulcsár Zsolt* betekintést nyújtott gyülekezetünk történelmébe (1906-2006). Visszatekintve az elmúlt évtizedekre, imádságban adtunk hálát Isten gondviselésért. Az istentiszteletet *Rev. Kulcsár Sándor* lelkipásztor kezdte meg imával, majd vendégeink köszöntése következett *Dr. Gergely István* helyi lelkipásztor részéről. Miután az utóbbi 10 év (2006-2016) részletesebb krónikáját is bemutatta, magyar intézményeket képviselő vendégeink (*Dr. Szakács Imre*, *Magyarországi Főkonzulátus*; *Nagy Ildikó*, *New York-i Magyar Ház*; *Deák Lehel*, 69. utcai Református Templom; *Székely Eszter*, *Arany János Magyar Iskola*) köszöntötték az ünneplő gyülekezetet.

Mintha csak tegnap lett volna, hogy gyülekezetünk 100 éves jubileumát ünnepeltük. Félix testvér a 100. Zsoltárt olvasta fel, s ebből ragadott ki néhány főbb gondolatot a Hálaadó Zsoltár alapján. Hogyan adjunk hálát? Mindazzal, amivel Isten megáldott. *"Vigan énekelj..."* - adjunk hálát boldogan, örömezzéssel, vigassággal, nem kényszerből, szabadon, önkéntesen. *Menjünk Eléje vigassággal* - közeledjünk Istenhez, és Ő is közeledni fog hozzánk. *"Menjete be kapuin hálaadással..."* - többes szám, tehát hálánkat ki kell fejezzük közösséggileg is. És miért adjuk hálát Istennek? Ha megismertük Őt, adjunk hálát azért, hogy megteremtett, létrehozott minket, megváltozott, az Ő népe vagyunk, és azért aki Ő valójában, a végtelen, jóságos, kegyelmes és hűséges Isten.

A közös ebéd után folytattuk ünneplésünket. Igei üzenettel szolgált *Rev. Kulcsár Sándor* testvér, valamint köszöntések, biznyságtévések hangzottak el *Ifj. Kulcsár Sándor* (Chicago) és *Juhász Róbert* (Detroit) részéről.

A délutáni igehirdetés a Zsidók 1:1-ből volt: *"Szólt nekünk Fia által"* - címmel.

Félix testvér rámutatott, hogy ugyanaz az Isten szól hozzánk, aki volt az Ő és az Új Szövetségben is. Egyre jobban látjuk azt, hogy utolsó időkben élünk, és a Biblia is világosan rámutat ennek egyik jelére, hogy szakadások lesznek Isten népe között. Annál is inkább kellene bátorítsuk, segítsük egymást! A jó Isten szól hozzánk Fia által. Halljuk meg az Ő hangját. Ne kötődjünk emberekhez, vezetőkhöz! Szóljunk, beszéljünk úgy, mint a Fiú!

Köszönet mindazoknak, akik vállalták a fáradságot, áldozatot, és osztoztak örömmünkben ezen a hétvégén. Jó volt találkozni testvéreinkkel, akik valamikor gyülekezetünk tagjai voltak. Isten adjon mindannyiunknak helyes meglátást, hogy a helyünkön tudjunk maradni, s ebben a rohanó világban maradjunk hűséges, szerető gyermekei Istennek! Nincs tökéletes gyülekezet és ember sem, de Isten tudja formálni szívünket, hogy elfogadjuk és szeressük egymást!

Az Úr a dicsőség ezért az ünnepért is!

Erdei Gabriella

A jubiláló gyülekezet (a fénykép a jubileumi tablóra készült, 2016. június 5-én. Fotó credit: Halász Rebeka)

TORONTÓ

2016. október 15-én a székesfehérvári Szent György kórház kórusa szolgált közöttünk, magas színvonalon, **Tóka Szabolcs** testvér vezetésével. A koncert az épülő imaházunk félig kész istentiszteleti termében volt megrendezve, ahol a rendszeres kórus tagok mellett **Oláh Gábor és felesége, Mátyus Elvira, Szilágyi Júlia, Göbl Akos és felesége, valamint Kiss Rózsa** baptista testvéreink is bekapcsolódtak, és nagy mértékben hozzá járultak az est sikeréhez. A koncert végén a gyülekezetünk által szervezett vacsora mellett folytattuk a közösség gyakorlását.

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vettünk búcsút,

JÉGER ILONA

testvérnőnk től 2016. október 1-én. Inci néni 1932. február 1-én született Magyarországon, majd második házában, Kanadában fejezte be pályafutását 2016. november 24-én. A temetési istentiszteleten a torontói magyar baptista gyülekezetből – melynek hosszú éveken át hűséges tagja volt – sokan eljöttek, hogy végtisztességüket fejezzék ki Inci néni iránt, valamint, hogy szeretetükkel vegyék körül **Jéger testvért** és a gyászoló családot. A vigasztalás ígét **Püsök Dániel** testvér hirdette a 116. Zsoltár 15-ik verse alapján. A gyászistentisztelet szeretetvendégséggel záródott, amit a gyászoló család és a torontói gyülekezet testvérisége közösen készített elő. **Jéger testvér**, illetve a gyászoló család számára sok erőt és Istentől jövő vigasztalást kívánunk! Inci néni emléke áldott, és szívünkben örizzük!

2016. november utolsó vasárnapján, a gyülekezet közösségében adtunk hála **Cserepka Sándor és Jolika** testvéreinkkel házasságuk 50. évfordulója alkalmából. **Cserepka testvérek** 26-án, szombaton ünnepelték aranyemlékjüket családi és baráti körben, aminek keretében **Püsök Dániel** lelkipásztor testvér az 1Kor 13,13 alapján bátorította őket, hogy

továbbra is legyen a hit, a remény és a szeretet házasságuk alapja. Külön öröm volt, hogy ebből az alkalomból testvéreink Magyarországon élő fia és menyje is jelen lehetett. Kívánunk még sok áldott házassévet testvéreink számára!

Püsök Dániel

CLEVELAND

After the school year started for me in the middle of August, I found myself counting down the days to the next **October ifjúsági conference in Cleveland**, where the proposed topic would be “*All In: Experiencing Firm Faithfulness*.” Excited about what this next conference had to offer, I began to prepare my heart and set my mind on the conference weeks in advance. As this get-together had totally exceeded the expectations I (and I’m sure others) had set for that weekend. From the time spent ice skating together to the excursion of the beautiful Stan Hywet Hall and Gardens, the conference was thoughtfully planned out. Then came the main message, which was nothing short of sensational. Most of the teachings were focused around the idea of how we should be “all in” with our faith by standing firm in Jesus Christ and by living our daily lives rooted and built up in him. That we could also practice emulating that same example of devotion Christ had for God while he was on Earth, so we could introduce to others who God is and lead them to the same decision of following the Almighty One.

Out of the many messages spoken during this weekend, the one that stuck out for me was the one where **Attila Kulcsar** went on to explain the difference between having a strong root system versus having a weak foundation in God. That by having a strong and firm belief rooted up in him, we will be delivered by having someone with profound power along side us through whatever test or trial we may face in the future. While having little to no faith in God leaves us alone with our own strength, resulting in vulnerability and anxiety of what’s next to come. **Attila** then went on to show pictures of two trees: one of which had a strong root system and another tree that had weak roots. Both of the trees had gone through its own storms and hurricanes, as one was left unblemished and the other torn apart. And it was clearly evident that the tree with the strong roots remained in one piece. That same sturdy root system of security and stability, which

only comes from having faith in God, is an unwavering foundation that doesn't leave us alone when we have to persevere through our own storms. We should strive to be called the same trees mentioned in Isaiah 61:3 - *"They will be called oaks of righteousness, a planting of the Lord for the display of his splendor."* The next day, Zsolt Kulcsar expanded on this message by describing the significant peculiarity of a sequoia tree. That these types of trees can grow over 300 feet high, while only having roots anywhere between 12 to 16 feet in depth that keeps them sustained. The interesting way sequoia trees maintain their strong foundation is from its intertwined and interlocking root system. The roots of different sequoia trees work together and depend on one another to hold each other up, as their unification gives them strength. Zsolti also pointed out that in the same way, the

youth should encourage one another and build each other up to be "all in" in our faith and to practice setting a Christ-like example for our peers. The same way it's referred to in 1 Thessalonians 5:11 - *"Therefore encourage one another and build each other up, just as in fact you are doing."* It was encouraging for me personally to hear from the fellow youth about how God is working in their lives to lead them to do amazing things. It goes to show how unfathomable and mysterious God is while he works and uses different people to accomplish his will. All in all, this conference was everything I could've hoped for: great memories, unforgettable fellowship, topped off with a thought-provoking message. This weekend served as an important reminder of what it means to willingly be "all in" to experience firm faithfulness.

Pisti Szabo

All in: Experiencing Firm Faithfulness illustrated in the life of Joseph's family - Cleveland, October 8, 2016

If you look at Colossians 2:6-7, you will realize that it gives us the blueprint of a life that lives out the faith and teaches us that it is possible to live a life of firm faithfulness. The big question is not "Is it possible?" but "Will you do it?" Allow me to use the life of Joseph from the Old Testament to prove it to you that if you choose to be "All in" you will see God do an amazing job in your life, and in your family. Let's go over our bible verse: *"And now, just as you accepted Christ Jesus as your Lord, you must continue to follow him. Let your roots grow down into him, and let your lives be built on him. Then your faith will grow strong in the truth you were taught, and you will overflow with thankfulness."* Colossians 2:6-7 (NLT)

Joseph let the roots of his faith grow in God. The God of Abraham (his great grandfather) Isaac (grandfather) and Jacob (his father) became his God by choice. You see, you cannot inherit faith and salvation. You must decide for yourself that you want to follow God, even if you grew up in a family that serves God. At one point in your life, you must decide that you are "All in" and you want to serve God. This is the decision when you decide that you want your life to be "Rooted in Christ" and "Built on Christ." Once you make this decision to follow Christ and become His disciple, then: *"Your faith will grow strong in the truth you were taught."* It is a learning process that will last a lifetime on this earth and it will allow you to become more-and-more Christ like.

Our faith will only grow strong if

we learn the truths about God's love and faithfulness towards us. Just like it happens in every family, I can imagine Joseph talking with his father and wanting to know more about the God of Abraham, Isaac and Jacob. *"Daddy, please tell me another story about how God worked in our family's life! Could you tell me another story about my great grandpa ABRAHAM? how God called him out from his native land and how He promised to bless him and his descendants? How Abraham obeyed and how God blessed him and our family? Could you tell me the story about my grandpa ISAAC? How God provided a wife for him? Can you tell me how God helped you Dad?"*

I can see Jacob taking Joseph on his knees and telling him the story of how he had to run away from home because he cheated his brother, Esau out of his inheritance. Joseph would probably continue to ask: *Can you tell me the story of the dream that you had at Bethel about the ladder connecting Earth with Heaven and all the angels? Could you tell me the story about how you wrestled with God at JABBOK? Could you tell me the story of how God changed your name from Jacob to Israel? Could you tell me about my mom Rachel? Could you tell me how she died? Oh, please Daddy, tell me again all these stories of how God was faithful to all my forefathers! And as every God fearing person I am sure that Jacob's deepest desire for his son, Joseph was for him to come to a decision in his life and be able to say: "Daddy, I want to be Faithful to this God! I want to serve this God that my forefathers have served. I want to be "All in" for this God!"*

I don't know when Joseph made his decision to follow Christ, but his life proves that while he was not a perfect person, he was "All in" in following God and his life proves that God was with him throughout his life. You might think that it was easy for him to follow God, because he grew up in a perfect family but the Bible is clear that this was not the case. He actually grew up in a very dysfunctional family but he was still "All in" and "Experienced Firm Faithfulness." As you read Joseph's life in the Bible, at some points you might be thinking that you are watching a Jerry Springer episode on your television and you might be tempted to go over to Dr. Phil's show to try to make sense of everything but that would not be the right decision. Instead, let us try to see how the Bible can explain Joseph's faith. Let us then examine Joseph's dysfunctional family and see how Joseph's faith and faithfulness coupled with God's grace allowed him to "Experience Firm Faithfulness."

First of all, Joseph's father, Jacob was a dysfunctional father. How do we know that, you might ask? Jacob had four (4) wives. To top this, he had a favorite wife and the relationship between the wives was characterized by, jealousy, insecurity, and a race about who can produce more children for him. On top of this, Jacob eventually had twelve (12) sons with Joseph being his favorite! This was evident by him treating Joseph differently. He bought Joseph a fancy robe. Nobody else got anything special. That is like taking the boys shopping for clothes and buying a fancy robe for Joseph from Bloomingdales and taking the other boys to Goodwill to get them a used robe. Jacob also showed his favoritism towards Joseph in the fact that he did not have to work! While all the brothers worked in the field, he stayed home living the easy life dressed in his fancy robe. Jacob was also a dysfunctional father by being a passive parent. When his daughter was shamed by the leader of a city, his sons took revenge and killed all the men of a city. Instead of dealing with the wicked behavior of his sons and rebuking them, he did nothing. His main concern was to worry about himself about the potential of being attacked himself.

Secondly, Joseph's brothers were dysfunctional. They were evil, conniving, brutal, immoral, and heartless, as evidenced in their revenge killing of all the men from the city. They were also doing wrong things while working. Joseph brought back bad news to dad about them when he was sent to check on them. For this reason, they could not stand Joseph. They hated him! When Joseph shared his first dream

with them about their family bowing down before him, their hatred grew even further. Their hatred continued even further when he told them about his second dream he got from God, depicting that he was superior to them. The dysfunctionality and hatred got to fever pitch at Dothan, when Joseph visited them on the field again. When they saw Joseph, they plotted to kill him. They threw him in a pit, but later sold him into slavery instead and lied to their father about what happened to him, telling him that an animal probably killed him and that they only found his blood soaked "fancy robe." After hearing all this about Joseph's life so far, who among you thinks that you yourself have bad siblings? Yes, Joseph was surrounded by dysfunctional brothers that brought much trouble and misery into his life for many years.

Thirdly, Joseph himself was a dysfunctional brother. While the Bible does not say anything negative about Joseph, he was also a dysfunctional brother. While he was not asked to work, he could have offered to do so and help his brothers. He brought back "Bad news" about the brothers, but we can say that he was just honest with his dad. He enjoyed the special status of his fancy robe in front of his brothers and it seems like he was oblivious about how much hatred this generated among his brothers. While God gave him the dreams that he received, instead of being discreet with them and keeping them as a promise for his life, he antagonized his brothers as he shared them. Joseph was a typical teenager. He enjoyed the privileges of being dad's favorite son instead of practicing meekness and humility and looking out for the interests of his brothers.

Growing up in such a dysfunctional family, you might think that it is impossible to live a life of firm faithfulness, but that would be a mistake. No matter what happens to you in life, you have to remember that God is in control. Remember that the Bible shows us that God's plan for us is always better than what we can even imagine. Looking to Him for guidance and evaluating life's circumstances from His perspective will give us the strength to go on, no matter what difficulties we have to face.

Never forget, that ultimately, GOD makes everything work out for good! In Romans 8:28 we read that *"We know that God makes all things work together for the good of those who love Him and are chosen to be a part of His plan."* How can you stand firm in the storms of life? Look for advice from God's Word, the Bible. How can we handle life if we find ourselves surrounded by dysfunctional

siblings? How can we stop anger and malice controlling our lives? We need to look to the Bible for the answer. Ephesians 4:26-27 says: *"And don't sin by letting anger control you." Don't let the sun go down while you are still angry, for anger gives a foothold to the devil."* Ephesians 4:31-32 continues saying: *"Get rid of all bitterness, rage, anger, harsh words, and slander, as well as all types of evil behavior. Instead, be kind to each other, tenderhearted, forgiving one another, just as God through Christ has forgiven you."* Experiencing Firm Faithfulness means, that **We Forgive as Jesus Forgave!**

Kulcsár Attila és két lánya éneklésre készen a clevelandi ifjúságin

Joseph forgave his brothers but looked for signs of their repentance! His life story records a series of great tests. He accused his brothers of being "spies" (Genesis 42:9) recalling that they felt spied upon when Joseph brought bad news about them to their father 20 years earlier. Joseph then told them that they were lying (Genesis 43:13) just as they lied about him to their dad 20 years earlier. Joseph put *Simeon* in chains (Genesis 42:24b) to remind them how he must have felt when they chained him and sold him as a slave 20 years earlier. He tested *Reuben* and *Judah* (Genesis 42:37 & 43:8) to see if they would give up their younger brother *Benjamin*, just as easily as they gave up on him 20 years earlier. Joseph gave Benjamin five (5) times as much food (Genesis 43:34) and clothes (Genesis 45:22) to see if his brothers mistreated him for showing favoritism towards the younger brother. Judah ultimately admitted his guilt (Gen 44:16) and offered himself as slave for Benjamin (Gen 45:33-34.) As you can see, looking at the repentant lives of his brothers, **Joseph FORGAVE as JESUS forgave!** The act of forgiving others who wronged us in the past is a sure sign of being *"All in: Experiencing Firm Faithfulness."*

Never forget, that our trials in life have a purpose! In 1 Peter 1:5-7 we read: *"So be truly glad. There is wonderful joy ahead, even though you must endure many trials for a little while. These trials will show that your faith is genuine. It*

is being tested as fire tests and purifies gold—though your faith is far more precious than mere gold. So when your faith remains strong through many trials, it will bring you much praise and glory and honor on the day when Jesus Christ is revealed to the whole world."

Difficulties and struggles all have a purpose in God's plan for your life. Do not complain when you face difficulties and do not think that all your struggles are needless suffering. Remember! **Every struggle in your life will shape you and will turn you into the person that God wants you to be! SO, Be truly glad! Be thankful! Be faithful!** Once you see what God has done for you, you will be thankful, just as the Bible says: *"and you will overflow with thankfulness."* When you start evaluating your life from God's perspective and you start understanding why things happened the way they did -sometimes you can only realize this many years after things actually happened, you will look up to heaven and say: Thank you God! You are awesome! Only you could do something like this! Only you could bless my family the way you did!

Ultimately, Joseph's life is a picture of Salvation! By being *"All in"* for God and following Him regardless the circumstances, God saved Joseph and through him, saved his entire family from starvation and sure death. By *"Experiencing Firm Faithfulness"* in his own life, God strengthened him and blessed him, as well as enabled him to withstand extreme circumstances and trials in his life, that would have surely destroyed many other lives. Instead of losing his faith in God, he got closer to God and trusted Him till the end and experienced God's salvation and restoration of his family. His firm faithfulness also landed Joseph in the "Hall of Faith" depicted in Hebrews 11:22.

Let me ask you now. **Are you all in? Are you experiencing Firm Faithfulness?** Remember that God is in control. What people do with evil intent to harm you, God can turn into something good! (Genesis 50:20) Accept responsibility for your decisions and always do what is right in God's eyes, not what you think is right. Your decisions will leave a legacy for your kids and grandkids, so make sure that you make good decisions. Look for Godly encounters in your life and remember them! Tell them to your children and to your grandchildren. Finally, remember that God loves you and wants the best for your life! I hope that the story and life of Joseph will encourage you to say that **I am "All in: Experiencing Firm Faithfulness."**

Attila Kulcsár

SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIA, 2016.

A nyáron részt vettem a Szőkepusztai Konferencián, amiről a magyarországi Jó Pásztor című lap számára írtam egy élménybeszámolót. A július-augusztusi számban jelent meg ez az írás, sok fényképpel. Mivel több ponton is kapcsolódik a téma és a beszámoló a mi észak-amerikai misszióinkhoz, köszönettel átvesszem a cikket a Jó Pásztortól.

Váratlan, szép alkalommal gazdagodott magyarországi utam július végén. Ki gondolta, hogy Füredi Kamilla misszionáriust hazahívja az Úr – én nem, s az afrikai, Sierra Leonai misszióért

égő szívű Kamilla sem. A misszió Ura azonban így döntött. S bár arra nem számítottam, hogy nem folytathatja ezt a szolgálatát, abban biztos vagyok, hogy feladatát elvégezte, és célba érkezett: megpihent. Temetésére érkeztem szövetségünk (az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség) megbízásából Magyarországra, s utána két nappal egy konferencián találtam magam, aminek ez volt az igei mottója: „Pihenjete meg egy kevéssé!” (Mk 6,31).

Szőkepusztáról, s Szőkepusztai Konferenciákról már többször is olvastam a Jó Pásztor című lapban – amit rendszeresen megkapok (köszönöm, hogy külditek nekem is). Arra, hogy magam is részt veszek egyszer egy ilyen találkozón, nem gondoltam. Hűgómék azonban, amikor megtudták, hogy otthon leszünk, s nincs előre szervezett programunk erre a vasárnapra, felajánlották, hogy elvisznek bennünket. Kevesebb, mint két óra alatt odaértünk – hova is? Szőkepuszta nem volt a térképünkön, mert ma már nincs ilyen nevű település. De volt, s erre például a torontói Beke Ibolya testvérnő a legjobb bizonyíték, aki ott mondta el nekem, a szőkepusz-

tai felújított emlék-imaházban, hogy Szőkepusztán született, mégpedig abban az évben, amikor ezt az imaházat építették Marosi Béla testvér tervezi alapján (1931-ben). Tehát, amikor Szőkepusztára mentünk, Libickozmára érkeztünk. Ez a kis falu (30 lélekszámú) a balatonparti Fonyód és a somogyi megyei Kaposvár között van, félúton.

Vasárnap reggel nem túl nagy a forgalom a somogyi falvak között. De egyszercsak megsűrűsödnek az autók, parkolni próbál mindenki, néhány testvér irányítása mellett mi is megtaláljuk

A szőkepusztai kéttornyos, felújított imaház - kívülről és belülről, és az emléktábla

a helyünket. Mindenki ismer mindenkit. A távol töltött 35 év ellenére feleségemmel együtt mi is elég sok ismerősre találunk. Alighogy kiszállunk az autóból, Petrik Katit látjuk egy kis csoport élén, mandolinnal a kezében (Petrik Adám egykori lelkipásztor özvegyét), Rottenhoffer Sándort és feleségét, szintén hangszerekkel. Érsekcsanád (Petrikék szolgálati helye a 70-es években, a mi Jánoshalmánk közelében), Felsőpetény, Vác – vagyis az első pillanattól otthon vagyunk. Almási testvér és felesége Marika – a konferencia szervezői és vendéglátói nem is tudják, hogy jövünk. Hamarosan találkozunk velük is. Nem lesz nehéz felismerni egymást, hiszen csak nem régen volt, hogy együtt szolgáltunk Clevelandban, vagy a Ráma Táborban (a nyolcvanas évek derekán); Almási testvér a clevelandi, én meg a torontói gyülekezet lelkipásztora voltam abban az időben. Egyébként a rámai tábor Tahi Tábor ihletésére született a hatvanas évek elején a Magyarországról menekülő, meg jobb életet kereső magyar emberek, s főleg Cserepka János torontói lelkipásztor utat kereső és szervező munkája eredményeként. Július elején Rámában voltunk, augusztus 21-én Tahiban leszünk, s július utolsó vasárnapján meg Szőkepusztán vagyunk. Szép és örömteljes az Úr gyermekeinek útja, akár itt a földön is – különösen azoknak, akik szeretik a testvéri közösséget, a konferenciákat.

Libickozma szélén, az egykori Szőkepuszta felé, magas fák által körülvett tisztáson, szép, templomi-rendben-felállított padokban, meg otthonról hozott székeken ül, s még egy darabig érkezik a konferenciázók sora. Régi szőkepusztaiak, meg újabbak, vagy egészen újak, mint mi, vagy például a szintén amerikai, bár most éppen itthon élő Tölgyes család, Tibor és Emese, gyermekeikkel. Néhány lelkipásztort is látok közöttük – a fiatalabbakat nem nagyon ismerem, de itt van például Jóföldi Gábor szolgatársam – akivel a régi, szemináriumi évek után, szintén a Ráma Táborban találkoztam legutóbb, 1985-

ben. (Mint később kiderült, őt is sok szál köti Szőkepusztához. A nap vége felé ő mutatta be nekünk a szőkepusztai imaházat.)

A természet temploma szentélyében egy alkalmi szószék, mögötte a konferencia házigazdája, dr. Almási Mihály. A szószék előtt asztal, rajta három hatalmas házsisütésű kenyér, nemzeti színű szalaggal átkötve. (Később ezeket a kenyereket a lelkipásztorok szétosztották a jelenlévők között – mindenkinek jutott belőle.) Baloldalt egy nagy, nyitott sátor, előtte hangerősítő felszerelés, s a sátor nyílásában egy elektromos orgona mögött Tóka Szabolcs orgonaművész. S már kezdődik is az alkalom, a 2016-os Szőkepusztai Konferencia énekével. Tovább! A Gerzsényi Sándor testvér szövegét Tóka testvér zenésítette meg. (Ők mindketten régi szőkepusztások; Gerzsényi testvér azonban sajnálatomra nem volt ezzel ott.) Szappanos Tibor operaénekes (lelkipásztor) vezette az éneklést – a konferenciára készült programfüzet 17 éneket tartalmaz, amiből többet is elénekelünk.

„Pihenjete meg egy kevéssé!” (Mk 6,31) Almási testvér kezdte az igei szolgálatok sorát, meghatározva az idei konferenciai témát, majd két-három fiatal lelkipásztor (neveikre pontosan nem emlékszem) folytatta a főtemát. Természetesen én is ehhez a szép témához csatlakozva adtam át a tengeren túliak

köszöntését, és szóltam a mostani küldetésem alapján Füredi testvérnő hirtelen halálával kapcsolatban a hívőknek adatott „megpihenés” lehetőségéről, amit nem csak Kamilla kapott meg, miután elvégezte szolgálatát, hanem mindazoké is lehet, akik a nekünk adatott úton járva elfogadják Jézus Krisztust, és fáradságot nem ismerve, de időnként egy kicsit meg is pihenve – mint most itt a konferencián, állhatatosan haladnak a cél, Isten országa felé. A szolgálatok között énekeltünk, s a pengetős zenekar szolgálatát is meghallgattuk. Eszre sem vettük az idő múlását, s hogy már ott tartunk, hogy fennálva énekeljük – végére igazi kísérettel – a magyar himnusz.

Új paragrafusba kívánczok, de talán csak megemlítem, hogy igen ízletes közös ebéd következett az istentisztelet után. Bele se merek kezdeni az étrend felsorolásába, mert egyrészt nem értek hozzá, másrészt pedig azért, mert az ételeket készítő testvérek fáradságos és szeretetteljes munkája szerintem sokkal többet beszél, mint az ételek neve. Egyet azért mégis megemlítek: szürkemarha pörkölt; aki nem evett még ilyet, jövőre meg kell kóstolnia. A testvéri közösség ápolásának jó lehetősége adódott a pengetős zenekar szolgálatával kísért ebéd során.

A nap egyik fénypontja számomra az volt, amikor felkerestük a szökepusztai imaházat. Nagyon rossz úton, de azért tengelytörés nélkül odaértünk a két-tornyos, napsütésben tündöklő, ám rettenetesen magányos, 1931-ben épült és 2007-ben felújított imaházhoz. Jóföldi Gábor testvér egy kis történelmi visszapillantást adott az imaházat építő gyülekezetéről és a most tisztán, felújított állapotban itt álló imaházról. Almási testvér, és a Jó Pásztor Alapítvány támogatóinak összefogása révén számunkra is megmaradt Somogy megye első baptista imaháza – a kanadai Kipling, Kossuthfalva templomai hangulatát is idéző szökepusztai, kéttornyú templom. Ott jöttem rá, hogy bizonyára ezért szeret idejönni Oláh Gabika is, aki férjével többek között a kiplingi (Kanada) magyarok között szolgált vagy tíz évig. Amikor azon gondolkodtam, melyik éneket kellene énekelnünk a jelen-

MABAVIT IV. Debrecen, 2017. augusztus 4-6.

A Magyar Baptisták Világszövetsége (MABAVISZ) 1992-ben, 2000-ben, 2006-ban tartotta világtalálkozóit. 2015-ben a MABAVISZ elnöksége (a tagszövetségekkel konzultálva) úgy döntött, a reformáció 500. évi ünnepségeinek sorában, 2017-ben tartja meg következő világtalálkozóját Debrecenben.

Fő téma: *Valami új született!* A témával igazodni szeretnénk a reformációi megemlékezésekhez, megjelenítve egyházi közösségünk jellegzetességeit, évszázados értékeit. Határokon átvívelő közösség, baptista és reformációs értékeket bemutató programok, minden generációt megszólító élmények várják a 2017-es világtalálkozó résztvevőit. 2006-ban közel 6500 résztvevő érkezett 13 országból Debrecenbe. Hasonló érdeklődésre számítnak ezúttal is.

Fő előadó Paul Msiza dél-afrikai lelkipásztor, a Baptista Világszövetség elnöke lesz, a további szolgálattevők pedig a világ sok országából érkező magyar baptisták.

A MABAVISZ elnöksége

lévő testvérekkel, Petrik testvérnő hangját hallottam, aki feleségemnek éppen a „Jövel az élet vizéhez” kezdetű énekről mondott valamit. E régi falak bizonyára nem először hallották ezt a szívünkbe fakadó éneket, amit Herjeczki testvér hálaadó és áldáskérő imája követett. Megilletődve, örömmel is, meg szomorúan hagytuk magára aztán a somogyi pusztaság közepén álló imaházat, Isten régi cselekedeteinek tanúját.

Napunk záró akkordja kettős volt. Invitálásukra betértünk néhány percre Almási testvérék libickozmai otthonába, a gémeskút mellett, balra. S előtte felkerestük Libickozma egyik nevezetességét, a nemrég felújított és újra megnyitott római katolikus templomot. A barátságos, egytornyú templomról néhány fényképet is készítettem – s eközben vettem észre, hogy a karzaton egy harmónium van, ami nyitva volt. Az Úr házában egy harmónium akkor jó, ha szól, hát kipróbáltam. Mivel a testvéreim azonnal énekelni kezdtek, végig is énekeltek az *Ó, mily hű barátunk Jézus* kezdetű éneket. Utólag tudtam meg Almási testvértől, hogy a harmóniumot a baptista testvérek adományozták a katolikus templomnak; sőt, az egyik oltárképet is.

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: Papp János (Magyarország)

Alelnökök: Pardi Félix (Erdély)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtitkár: Durkó István (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipásztorért és munkatársaiért.

A szökepusztai kéttornyú, járatlan út mögötti tisztáson magában álló templom Isten régi cselekedeteit idézi, a libickozmai egytornyú templom viszont a falu főútján áll, ajtaja nyitva. Bárcsak sokan lennének még ezután is, akik meghallanák az egyetlen igazi és hű barát, Jézus hívását: „Jövel az élet vizéhez!”, hiszen aki abból a vízből iszik, amit Ő ad, soha meg nem szomjúhozik.

Herjeczki Géza

A táborozók egy része - a "középső hajó"

BOLDOGOK (6)

Csak a világosság úzi a sötétséget.

"Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják." Mt 5,8.

A szív az érzelem és a gondolat központja. *"Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre."* Rm 10,10. Az Úr Jézus pedig tanította, *"hogyan kívülről megy be az emberbe, semmi sem fertőztetheti meg őt... Ami az emberből jő ki, az fertőzteti meg az embert."* Mk 7,18 és 20. Ki hogy gondolkodik, szól a mondás, úgy is él. A megtérés pedig gondolatváltást jelent. Ezt Isten Igéje teszi és akkor az új értelem folytán élet változás áll elő, mely annak minőségében nyilvánul meg. Ezért: *"Minden feltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet."* Péld 4,23.

*Blessed are the pure in heart
For they shall see God*

- Matthew 5:8

Addig míg az Evangélium nem éri el szívünket, nem történik meg e változás. A szívnek a bűnbánat által egészen meg kell tisztulnia. Az értelem és az érzelem teljes összhangba kell kerüljön. Ha csak értelmi az Ige befogadása, akkor előbb-utóbb az eltávolodás, elhagyás következik, mint az emmausi tanítványoknál. Ők nem tudták megérteni, ezért elfogadni sem, a szeretetből való áldozatot. Mikor hozzájuk csatlakozva a Mester "tisztítja" elméjüket a prófétai Igék által, melyek róla szóltak. Ezen Igék igazságai kezdték "melegíteni" a szívüket. Később ők maguk mondják, hogy gerjedezett a szívük ezeknek az Igéknek a megértése nyomán. *"Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait."* Zsid 4,12.

Ez a hatodik boldogság a központja, tengelye a boldogságoknak, melyben értelmet és erőt nyernek az előbbi és utóbbiak is. A "látó" szív nélkül nem lehet megérteni a szenvedést. A szenvedés szerepét, szükségét lelki életünkben. Azt a szenvedést, mely az Evangéliummal jár. Annak hirdetésében, megélésében, megvalósításában. Megtérésemkor, a keresztségnél engem figyelmeztetett a Lélek, hogy lesznek szenvedések a hit-életemben. Igazán akkor értettem ezt meg, amikor be is következtek. Hálás voltam, hogy az Úr erre már az út ele-

jén felkészített. Ekkor "láttam" az engem szerető Istent, a szívembe kitöltött szeretete által! Ez volt a megtartó erő a szenvedésben, és az ma is: *"Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nem csak, hogy higgyetek Őbenne, hanem, hogy szenvedjétek is Őérette."* Fil 1,29.

A tiszta szív nem zárkózik el, feltéve tisztaságát, hanem siet a közösségbe, mint az említett tanítványok, hogy közöljék: mi láttuk Őt, a feltámadott Urat, a Krisztust! Újból és újból ennek tanúságát adjuk az Úr Szent Vacsorájában, a közösségben, hogy még mindig hiszünk Krisztus vérének bűnt eltörlő erejében! Szívünk állapotát, tisztaságát így folyton ellenőrizzük. *"Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől."* 1Ján 1,7.

A tiszta szív olyan, mint a fehér kivetítő vászon, melyen jól látszik a vetített anyag. A képzeletünk szabad kell legyen, hogy a Szentlélek "vetíteni" tudja terveit, és annak megvalósítását, személyes és közösségi életünk számára. Csakhogy sokszor az "ekránunk" foglalt. Pedig a nagy apostol ajánlja: *"Továbbá Atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok."* Fil 4,8. Sok istenem-bere így kapott kész terveket. Így jöttek létre iskolák, kórházak, missziók. Így épült Noé bárkája is. A tervet csak Noé "látta." Így épült a Szentsátor, a Jeruzsálemi templom. Így íródtak, és íródnak, a jó Leleki énekek, mert azok is a szívben, a tiszta szívben születnek. Ef 5,19. Mint például: *"Ama szép hon felé száll az én óhajom, ahová mihamar bemegyek."*

Kol 3,1-3. A képzeletünk, a fantáziánk nem lehet tárgy, téma nélküli. Ha nem foglalkozik Isten dolgaival, akkor azt a világ dolgai fogják foglalkoztatni. Az ebben való megújulást Pál apostol a Rm 12,1-2-ben ajánlja, hogy megismerjük, mennyire jó és tökéletes az Isten akarata üdvösségünk szempontjából.

A kérdezőknek azt felelte Krisztus Urunk, hogy *Isten országa nem látható módon jön el*, de megtalálható, megtapasztalható, mert az bennünk, a szívünkben és közöttünk van. *"Ő pedig felevén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg."* Mt 13,11. Kik ezek, akiknek nem adatott? Hát kiknek a szívük nem tiszta.

Az Ószövetség prófétái látnokok voltak. Bálám próféta évezredek távolságában látta a boldog jövőt: *"Látom Őt, de nem most; nézem Őt, de nem közel. Csillag származik Jákóbból, és királyi pálca támad Izráelből..."* 4Móz 24,17. Az Újszövetség prófétái azok a tiszta szívű férfiak és nők, akik szívükkel "lát-nak". Úgy értik az Igét, mint egy világos rajzot, és nem titok számukra az. Igaz, mondja az apostol, hogy most még homályosan látunk, mintegy tükör által, de így is sokatmondó. 1Kor 13,12.

Viszont ami lehetséges, az Úr kegyelméből, az van és létezik: *"A ti szemeitek pedig BOLDOGOK, hogy látnak, és a ti fületek, hogy hallanak."* Mt 13,16.

Boldogan éneklek - bátyám németből fordította, több mint negyven évvel ezelőtt:

Szívemben egy csodálatos fényesség van;

Itt van Jézus, itt van Jézus.

E világnak teljes bűnös sötétsége

Szívem fényét soha ki nem olthatja.

Nagyajtai Eszter